

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/1954**z dnia 25 października 2017 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1030/2002 ustanawiające jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 79 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1030/2002 ⁽²⁾ ustanowiono jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich.
- (2) Aktualny jednolity wzór dokumentów pobytowych, wykorzystywany przez okres ostatnich dwudziestu lat, jest uważany za zagrożony w świetle poważnych przypadków fałszowania i oszustw.
- (3) W związku z tym należy wprowadzić nowy wspólny wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich, zaopatrzony w nowocześniejsze zabezpieczenia, w celu zapewnienia większego bezpieczeństwa i zapobiegania fałszerstwom takich dokumentów pobytowych.
- (4) Obywatele państw trzecich posiadający ważny dokument pobytowy sporządzony według jednolitego wzoru i wydany przez jedno z państw członkowskich, które stosują w pełni dorobek Schengen, mają prawo do swobodnego przemieszczania się w strefie Schengen przez okres nieprzekraczający 90 dni, pod warunkiem że spełniają warunki wjazdu określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 ⁽³⁾ (kodeks graniczny Schengen).
- (5) Prawodawstwo Unii dotyczące wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich zawiera przepisy przyznające dodatkowe prawa w zakresie mobilności, wraz z określonymi warunkami wjazdu i pobytu w państwach członkowskich, które są związane tym dorobkiem. Dokumenty pobytowe wydane zgodnie z tym prawodawstwem sporządza się zgodnie z jednolitym wzorem ustanowionym w rozporządzeniu (WE) nr 1030/2002. Zatem w celu umożliwienia właściwym organom identyfikowania obywateli państw trzecich, którzy mogą korzystać z tych konkretnych praw w zakresie mobilności, ważne jest, by w tych dokumentach pobytowych zamieszczać wyraźnie odpowiednie wpisy, takie jak „naukowiec”, „student” lub „pracownik przenoszony wewnątrz przedsiębiorstwa”, zgodnie z odpowiednim prawodawstwem Unii.
- (6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania podejmuje decyzję, w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia, czy dokona transpozycji niniejszego rozporządzenia do swego prawa krajowego.
- (7) Zgodnie z art. 1 i 2 oraz art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, te dwa państwa członkowskie nie uczestniczą w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie są nim związane ani go nie stosują.
- (8) Niniejsze rozporządzenie stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany w rozumieniu odpowiednio art. 3 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2005 r. i art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2011 r.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2017 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 9 października 2017 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiające jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz.U. L 157 z 15.6.2002, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).

- (9) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzenie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji Rady 1999/437/WE ⁽²⁾.
- (10) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽³⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽⁴⁾.
- (11) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁵⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE ⁽⁶⁾.
- (12) W celu umożliwienia państwom członkowskim zużycia istniejących zapasów dokumentów pobytowych należy przewidzieć okres przejściowy, w trakcie którego państwa członkowskie będą mogły w dalszym ciągu używać starych dokumentów pobytowych.
- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1030/2002,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1030/2002 zastępuje się obrazami i tekstem znajdującymi się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Dokumenty pobytowe zgodne ze specyfikacjami określonymi w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1030/2002 i mającymi zastosowanie do końca okresu, o którym mowa w art. 3 akapit drugi niniejszego rozporządzenia, mogą być wydawane przez sześć miesięcy od zakończenia tego okresu.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Państwa członkowskie stosują niniejsze rozporządzenie najpóźniej po piętnastu miesiącach od przyjęcia dodatkowych specyfikacji technicznych, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1030/2002.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁽³⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu dnia 25 października 2017 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

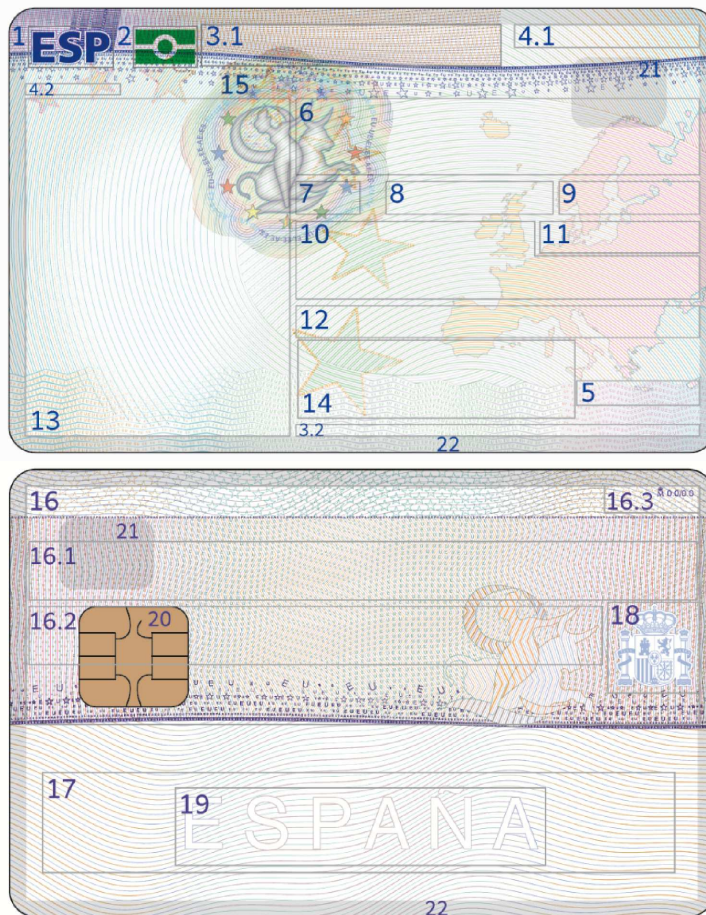
M. MAASIKAS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

AWERS I REWERS KARTY

a) Opis

Dokument pobytowy zawierający dane biometryczne jest sporządzany jako samodzielny dokument w formacie ID 1. Opiera się on na specyfikacjach określonych w dokumencie ICAO w sprawie dokumentów podróży przeznaczonych do odczytu maszynowego (dokument 9303, wydanie siódme z 2015 r.). Zawiera on ⁽¹⁾:

Awers karty:

1. Trzyliterowy kod wydającego państwa członkowskiego określony w dokumencie ICAO 9303 w sprawie dokumentów podróży przeznaczonych do odczytu maszynowego, zintegrowany z tłem.
2. Symbol ICAO oznaczający dokument podróży przeznaczony do odczytu maszynowego zaopatrzony w mikroprocesor bezstykowy (e-MRTD) wykonany farbą optycznie zmienną. W zależności od kąta obserwacji zmienia on kolor.
- 3.1. Tytuł dokumentu (dokument pobytowy) zamieszczony w języku (językach) wydającego państwa członkowskiego.
- 3.2. Powtórzenie tytułu dokumentu, o którym mowa w polu 3.1, w co najmniej jednym innym języku urzędowym instytucji Unii (maksymalnie w dwóch takich językach), aby ułatwić rozpoznanie karty jako dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich.
- 4.1. Numer dokumentu.
- 4.2. Powtórzenie numeru dokumentu (ze specjalnymi zabezpieczeniami).
5. Numer dostępu karty (CAN).

⁽¹⁾ Nagłówki, jakie powinny zostać wydrukowane, są określone w specyfikacjach technicznych, które mają zostać przyjęte zgodnie z art. 6 niniejszego rozporządzenia.

Nagłówki wpisów 6–12 zamieszcza się w języku (językach) wydającego państwa członkowskiego. Wydające państwo członkowskie może dodać nagłówki w innym języku urzędowym instytucji Unii, w tym samym wierszu, przy czym łączna liczba użytych języków nie może przekraczać dwóch.

6. Nazwisko (nazwiska) i imię (imiona), w tej kolejności ⁽¹⁾.
7. Płeć.
8. Obywatelstwo.
9. Data urodzenia.
10. Rodzaj zezwolenia: konkretny rodzaj dokumentu pobytowego wydanego przez państwo członkowskie obywatelowi państwa trzeciego. Dokument pobytowy członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, który nie korzysta z prawa do swobodnego przemieszczania się, musi zawierać wpis »członek rodziny«. W przypadku osób uprawnionych na podstawie art. 3 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾, państwo członkowskie może umieścić adnotację »osoba uprawniona na podstawie art. 3 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE«.
11. Data ważności dokumentu ⁽³⁾.
12. Uwagi: państwa członkowskie mogą zamieszczać dane szczegółowe i adnotacje do użytku krajowego, zgodnie z wymogami przepisów ich prawa krajowego dotyczącego obywateli państw trzecich, w tym adnotacje odnoszące się do zezwoleń na pracę lub bezterminowej ważności zezwolenia na pobyt ⁽⁴⁾.
13. Zdjęcie identyfikacyjne jest w sposób zabezpieczony scalone z podłożem karty i zabezpieczone elementem dyfrakcyjnym optycznie zmiennym (DOVID).
14. Podpis posiadacza.
15. DOVID na potrzeby ochrony wizerunku.

Rewers karty:

16. Uwagi: państwa członkowskie mogą zamieszczać dane szczegółowe i adnotacje do użytku krajowego, zgodnie z wymogami przepisów ich prawa krajowego dotyczących obywateli państw trzecich, w tym adnotacje odnoszące się do zezwoleń na pracę ⁽⁵⁾; po nich znajdują się dwa wpisy obowiązkowe:
 - 16.1. Data wydania, miejsce wydania/organ wydający: data i miejsce wydania dokumentu pobytowego. W stosownych przypadkach miejsce wydania można zastąpić danymi organu wydającego.
 - 16.2. Miejsce urodzenia.Po wpisach 16.1 i 16.2 można zamieścić dodatkowe wpisy nieobowiązkowe ⁽⁶⁾, takie jak »Adres posiadacza«.
 - 16.3. Pole nieobowiązkowe na informacje dotyczące wytworzenia karty, np. nazwa wytwórcy, numer wersji itp.
17. Pole przeznaczone do odczytu maszynowego. Pole przeznaczone do odczytu maszynowego odpowiada stosownym wytycznym ICAO określonym w dokumencie ICAO 9303 w sprawie dokumentów podróży przeznaczonych do odczytu maszynowego.
 18. Obszar zadrukowany zawiera godło państwowe państwa członkowskiego, które ma wyróżniać dokument pobytowy oraz stanowić gwarancję jego pochodzenia z tego państwa.
 19. W tle pola przeznaczonego do odczytu maszynowego znajduje się nadruk wskazujący wydające państwo członkowskie. Nadruk ten nie może wpływać na cechy techniczne pola przeznaczonego do odczytu maszynowego.

⁽¹⁾ Na nazwiska i imiona przewiduje się jedno pole. Nazwiska zapisuje się wielkimi literami; imiona – małymi literami, ale pierwszą literę zapisuje się wielką literą. Nie zezwala się na wstawianie separatorów między nazwiskami i imionami. Jednakże znaki »,« są dozwolone jako separatory między pierwszym a drugim nazwiskiem lub między imionami (na przykład: TOLEDO, BURGOS Ana, Maria). W razie potrzeby w tym samym wierszu można umieścić pierwsze i drugie nazwisko, jak również nazwiska i imiona, aby zaoszczędzić miejsce.

⁽²⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

⁽³⁾ Datę zapisuje się wyłącznie cyframi (dd/mm/rrrr), bez używania takich określeń, jak »tymczasowy« lub »bezterminowy«, ponieważ data ważności odnosi się do dokumentu a nie do prawa pobytu.

⁽⁴⁾ Dodatkowe uwagi można również zamieszczać w polu 16 (»Uwagi«) na rewersie karty.

⁽⁵⁾ Cała przestrzeń dostępna na rewersie karty (z wyjątkiem pola przeznaczonego do odczytu maszynowego) jest przeznaczona na pole z uwagami. Będzie ona zawierać uwagi, po których znajdować się będą pola obowiązkowe (data wydania, miejsce wydania/organ wydający, miejsce urodzenia), a następnie pola nieobowiązkowe na potrzeby poszczególnych państw członkowskich.

⁽⁶⁾ Wpisy nieobowiązkowe muszą być poprzedzone podtytułami.

Widoczne krajowe zabezpieczenia (bez uszczerbku dla specyfikacji technicznych ustanowionych na mocy art. 2 ust. 1 lit. f) niniejszego rozporządzenia):

20. Zgodnie z art. 4a niniejszego rozporządzenia jako nośnik pamięci stosuje się mikroprocesor RFID. Państwa członkowskie mogą również umieścić w dokumencie pobytowym podwójny interfejs lub osobny mikroprocesor stykowy do użytku krajowego. Takie mikroprocesory stykowe umieszcza się na rewersie karty; muszą one spełniać normy ISO i nie mogą w żaden sposób zakłócać działania mikroprocesora RFID.

21. Opcjonalne przezroczyste okienko.

22. Opcjonalny przezroczysty brzeg.

b) Kolor, technika druku

Państwa członkowskie ustalają kolor i technikę druku zgodnie z jednolitym wzorem dokumentu określonym w niniejszym załączniku oraz dodatkowymi specyfikacjami technicznymi określonymi zgodnie z art. 2 niniejszego rozporządzenia.

c) Materiał

Karta jest wykonana w całości z poliwęglanu lub równorzędnego polimeru syntetycznego (o trwałości wynoszącej co najmniej dziesięć lat).

d) Techniki druku

Stosowane są następujące techniki druku:

- druk offsetowy w tle o wysokim stopniu zabezpieczenia,
- druk farbami wykazującymi fluorescencję w promieniowaniu UV,
- druk irysowy.

Układ zabezpieczeń na awersie karty różni się od ich układu na rewersie.

e) Numeracja

Numer dokumentu zamieszcza się w więcej niż jednym miejscu na dokumencie (niezależnie od pola przeznaczonego do odczytu maszynowego).

f) Zabezpieczenie przed kopiowaniem

Na awersie dokumentu pobytowego wykorzystuje się zmodernizowany optycznie zmienny element dyfrakcyjny, zapewniający jakość identyfikacji i poziom zabezpieczenia nie mniejszy niż w przypadku elementu wykorzystywanego w obecnym jednolitym wzorze wiz, charakteryzujący się nowoczesnym wzorem i wyposażony w zaawansowane zabezpieczenia, w tym w udoskonalony element dyfrakcyjny na potrzeby zaawansowanej weryfikacji maszynowej.

g) Technika personalizacji

Aby należycie zabezpieczyć dane zawarte w dokumencie pobytowym przed próbami podrobienia i fałszowania, dane osobowe, w tym zdjęcie, podpis posiadacza i inne główne dane, są scalone z podstawowym materiałem dokumentu. Do takiej personalizacji stosuje się grawerowanie laserowe lub inną równorzędną technologię zabezpieczającą.

h) Państwa członkowskie mogą również wprowadzać dodatkowe zabezpieczenia krajowe, pod warunkiem że zabezpieczenia te znajdują się w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. f) niniejszego rozporządzenia, są dostosowane do ujednoliconego wyglądu powyższych wzorów i nie obniżają skuteczności jednolitych zabezpieczeń.”
